

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Norbert Häring

Strona pozwana: Hessischer Rundfunk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyłączna kompetencja przysługująca Unii zgodnie z art. 2 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE w dziedzinie polityki pieniężnej w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro, stoi na przeszkodzie przyjęciu przez jedno z tych państw członkowskich aktu prawnego przewidującego obowiązek przyjmowania przez instytucje publiczne państwa członkowskiego banknotów euro w przypadku wykonywania zobowiązań pieniężnych nałożonych przez organ władzy publicznej?
- 2) Czy ze statusu banknotów denominowanych w euro jako legalnego środka płatniczego, określonego w art. 128 ust. 1 zdanie trzecie TFUE, art. 16 ust. 1 zdanie trzecie Protokołu (nr 4) w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego oraz art. 10 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽¹⁾, wynika zakaz, zgodnie z którym instytucje publiczne państwa członkowskiego nie mogą odmówić przyjęcia takich banknotów oferowanych w celu wykonania zobowiązania pieniężnego nałożonego przez organ władzy publicznej, czy też prawo Unii pozwala na przyjęcie przepisów, które w przypadku określonych zobowiązań pieniężnych nałożonych przez organ władzy publicznej wykluczają płatność banknotami euro?
- 3) Na wypadek gdyby na pytanie pierwsze udzielono odpowiedzi twierdzącej, a na pytanie drugie — przeczącej:

Czy można zastosować akt prawny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, wydany w zakresie podlegającym wyłącznej kompetencji Unii w dziedzinie polityki pieniężnej, jeżeli Unia nie skorzystała ze swojej kompetencji?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 139, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 29 maja 2019 r. — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București i in.

(Sprawa C-424/19)

(2019/C 288/36)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Cabinet de avocat UR.

Druga strona postępowania: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakres zastosowania art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE (w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej) ⁽¹⁾ obejmuje pojęciem „podatnika” również osobę wykonującą zawód adwokata?
- 2) Czy zasada pierwszeństwa prawa Unii pozwala na odstąpienie w toczącym się późniejszym postępowaniu od powagi rzeczy osądzonej przysługującej prawomocnemu orzeczeniu sądowemu, w którym w istocie ustalono, że przy stosowaniu i wykładni ustawodawstwa krajowego dotyczącego podatku od wartości dodanej adwokat nie zbywa towarów, nie prowadzi działalności gospodarczej i nie zawiera umów o świadczenie usług, lecz umowy o pomoc prawną?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 4 czerwca 2019 r. — Ubezpieczeniowa spółka akcyjna „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Zakład ubezpieczeń „Olympic”

(Sprawa C-427/19)

(2019/C 288/37)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ubezpieczeniowa spółka akcyjna „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Strona pozwana: Zakład ubezpieczeń „Olympic”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wykładni art. 630 Kodeks za zastrachowaneto (kodeksu ubezpieczeń) w świetle art. 274 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) należy przyjąć, że decyzja organu państwa członkowskiego o cofnięciu licencji ubezpieczycielowi i wyznaczeniu jego tymczasowego likwidatora, bez wszczęcia sądowego postępowania likwidacyjnego, stanowi „decyzję o otwarciu postępowania likwidacyjnego”?
- 2) Jeśli prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba ubezpieczyciela, któremu cofnięto licencję i dla którego wyznaczono tymczasowego likwidatora, przewiduje, że przy wyznaczaniu tymczasowego likwidatora zawieszają się wszystkie postępowania sądowe toczące się przeciwko tej spółce, czy uregulowania te powinny być stosowane przez sądy pozostałych państw członkowskich — gdy nie przewidziano tego wyraźnie w ich prawie krajowym — na podstawie art. 274 dyrektywy 2009/138/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 335, s. 1.